

І сукому наукається,
І свого не цурається...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редкація і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 42. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 5-го БЕРЕЗНЯ 1958 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 5, 1958 No. 42. VOL. LXV.

ОПУБЛІКОВАНО ЗАЯВУ У СПРАВІ ДОМОВИ ПРЕЗИДЕНТА І НІКСОНА ПРО ЗАСТУПНИЦТВО

Вашингтон. — В понеділок дня 3 березня пресовий секретар Білого Дому опублікував заяву про домову през. Айзенгавера з віце-президентом Ніксоном у справі заступництва на випадок неспроможності Президента виконувати встановлені для нього конституційні обов'язки. В доповіді, що про її існування сповістив през. Айзенгавер вперше під час своєї пресової конференції в середу минулого тижня, устійно, що на випадок неспроможності Айзенгавера виконувати його президентські обов'язки, діючим президентом стане віце-президент Ніксон, який переймає всю владу й обов'язки Президента аж до часу закінчення його неспроможності. На випадок закінчення неспроможності, що не дозволила б Президенту скомунікуватися у справі заступництва з віце-президентом, сам Ніксон вирішає, як має він перейти заступництво. Про закінчення стану неспроможності і про час поновлення обов'язків президента, сам Ніксон вирішає, як має він перейти заступництво. Про закінчення стану неспроможності і про час поновлення обов'язків президента, сам Ніксон вирішає, як має він перейти заступництво.

ПРЕМ'ЄР КАНАДИ ДІФЕНБЕЙКЕР ПРИЙНЯВ НА АВДІЄНЦІЮ ГОЛОВУ ВО УНРАДИ М. А. ЛІВЦЬКОГО

Голова ВО УНРАДИ М. А. Лівцький (посередній) в товаристві прем'єра Канади Джона Діфенбейкера (ліва) та міністра праці Михайла Стара.

Оттава, Канада. — У понеділок 24-го лютого прем'єр Канади Джон Діфенбейкер прийняв на аудієнцію голову Виконавчого Органу Української Національної Ради п. Миколу Андрійовича Лівцького та відбув з ним довшу розмову, вислухавши у важко його інформації про аспірації українського народу та про стан української визвольної боротьби. М. А. Лівцький відвідав прем'єра Діфенбейкера в його мешкальній резиденції та в товаристві міністра праці Михайла Стара і проф. Павла Юзика. Місцевий "Ді Отава Джорнел" з 25-го лютого помістив подану тут фотознімку з цих відвідин, додавши підпис: "Прем'єр Діфенбейкер з прем'єром Миколою Лівцьким, посередній, і міністром праці Старом, що є українського походження". Канадська преса, зокрема вінніпезька "Фрі Пресс", едмонтонський "Джорнел", вінніпезька "Трибуна", торонтський "Дейлі Стар" та інші подавали обширні інформації про відвідини п. М. А. Лівцького в поодинокі міста Канади та про його виступи на різних українських імпрезах, реферувачі широкого його промови. Після відвідин у прем'єра Діфенбейкера та односторонньої розмови з міністром Старом, п. М. Лівцький 25-го лютого відвідав, у товаристві проф. Юзика, міністерство закордонних справ, де його, з уваги на неприязнь в столиці міністра Сміта, прийняв заступник міністра п. Воткінс.

КЛІВЛЕНД ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

Клівленд, Огайо. — Велика, як заслужена Українська Громада в цьому місті, що славиться не тільки своєю Українською Культурною Громадою, але і своєю багатобачною активністю та видатною участю в зусиллях американсько-української спільноти піднести свою вагість у цій країні та дати максимальний вклад у визвольні змагання українського народу, тепер уже інтенсивно приготується до найбільш важкої події, яка в будівній українській громаді може відбутися: до Конвенції Українського Народного Союзу. Конвенція, 24-та з черги, відбудеться, як відомо в цьому місті в останньому тижні травня в готелі Статлер. Під знаком підготовки до цієї конвенції були і збори представників Відділів УНСОЮЗУ стейту Огайо, що відбулися тут минулої неділі, 2-го березня, та в яких взяли участь, крім місцевого головного радного та заслуженого громадського діяча п. Дмитра Шмагала, головний пресидиум УНСОЮЗУ п. Дмитро Галиччак і заступниця гол. пресиди п. Геновева Жеребик. Прийняв на зборах 93 представників репрезентували 22 з усіх 28 Відділів УНСОЮЗУ стейту Огайо. П. Дмитро Шмагала, голою Конвенційного Комітету УНСОЮЗУ, відкриваючи наради інформував про пророблену вже підготовку до конвенції. Крім пологодження ряду технічних справ, як замовлення готелю і подібне — Комітет поробив уже ряд заходів для відповідної американської репрезентації на конвенції. В рамках конвенції відбувається в середу, 28-го травня ввечері, репрезентативний банкет, на виступ на якому вже дали свою згоду сенатор Лавін та посадики міст Клівленду і Парми. Під час банкету буде також мистецька програма, в якій візьмуть участь два місцеві хористки. Гол. пресид. п. Д. Галиччак, промовляючи до зборів, твердив, що Клівленд заслуговує собі на це вирішення, що ним є для громади конвенція УНСОЮЗУ, бо стейт Огайо здобув перше місце в організації праці в чотирирічному організаційному періоді, збільшивши ряди свого членства на 17 відсотків у порівнянні із 3 відсотками загального збільшення членства УНСОЮЗУ. П.ні Геновева Жеребик, уродженка і мешканка стейту Огайо, заклала привітний до максималних зусиль, щоби виправдати це вирішення, що ним є для стейту конвенція УНСОЮЗУ та прийти на цю конвенцію з найкращим для неї подарунком — найбільшою кількістю нових членів. Зборами провела п. Д. Шмагала, а секретарювала п.ні О. Лівчак.

Найвищий Суд ЗДА проти віділадання шкільної інтеграції

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА 3-го березня затвердив рішення нижчого суду про те, щоб повіт Принс Едвард в Річмонді поробив негайні розсудливі кроки до здійснення шкільної інтеграції. Це рішення Найвищого Суду ЗДА вважають дуже важливим в боротьбі південних стейтів проти об'єднання шкіл, бо цей повіт рішуче протиставляється шкільній інтеграції, аже ухвалив закрити публічні школи на випадок того, якщо до них будуть допущені діти негрівського походження. Окрема корпорація має зібрати 200,000 доларів, щоб вести "приватні школи", якщо публічні будуть закриті. Найвищий Суд ЗДА в своєму рішенні з 1955 року визначив, що федеральні окружні суди мають вирішувати, коли треба здійснювати об'єднання шкіл. Суддя федерального окружного суду в Річмонді, Стерлінг Гатчесон вирішив був у минулому році неозначений речення на заочаткування шкільної інтеграції, але Апеляційний Суд ЗДА відкинув це рішення і визначив термін для здійснення об'єднання шкіл. Найвищий Суд ЗДА затвердив це рішення апеляційного суду.

Морфі продовжує свою посередницьку місію

Париж. — До Парижу прибув з Тунісу Роберт Морфі, високий урядовець державного департаменту, який має офіційну місію — помирити Францію з Тунісією. Він перервав був тижневий у Тунісі на переговорах з президентом Тунісії Габібом Бургуїбою та його найближчими співробітниками. Перед від'їздом відвідав він разом з американським послом у Тунісі Джексоном знову у Бургуїбу. Прибувши до Парижу, Морфі почав "другу рунду" своїх розмов з французькими державними мужами, головно з прем'єром Феліксом Гаярдом, який перейняв керівництво закордонно-політичних справ після того, як міністер закордонних справ Християн Піно відійшов з посади.

У Греції і в Ірані нові прем'єри

Атени. — Грецький король Павло прийняв реігнацію прем'єра Константина Караманліса і призначив тимчасовим прем'єром Константином Георгакіопулоса, 65-річного атенського адвоката, який колиш був міністром освіти. Завданням нового прем'єра буде розв'язати протримку найближчих 15-х днів парламент і роздати нові вибори та урядувати, поки збереться новий парламент. Тоді буде складений новий уряд на основі парламентарної більшості. Закордонна політика Греції цією зміною не порушена. — Знову ж в Ірані король Фейсал призначив нового прем'єра в особі Нури ас-Саїда, який має опінію "сильної людини Ірану". Дотеперішній прем'єр Абдул Вагаб Маріян, хоч з того самого політичного табору й особистий приятель Нури ас-Саїда, проте людина слаба і зріє в ситуації, яка вимагає сильного керівництва. Нури ас-Саїд має 70 років, є генералом і був довірливим прем'єром Ірану. Він декларований приятелем Заходу. Проти Ірану й Іранію, об'єднаних в Арабській Федерації, нова знову неперемінна кампанія диктаторський президент З'єдіненої Арабської Республіки Гамаль Абдель Насер, називаючи державних керівників цих двох арабських держав "анархиди імперіалізму".

Ватикан екскомунікував суддю за засуд списнопа

Рим. — У відповідь на заступництво римо-католицького єпископа Пієтра Фіореллі з міста Прато біля Флоренції, Католицька Церква екскомунікувала однаково позитивні у тому судовому процесі — подружжя Белліанді, які теж судили і всіх тих з судового персоналу, які були причастні в заступництві списнопа. Правда, списнопа заступлено на невеличку грошову кару, з припиненням її виконання на 5 років, але Ватикан стоїть на становищі, що державні італійські суди не мають права судити католицьких духовників за речі, тісно пов'язані з їх душпастирськими обов'язками, і за дії, згідні з церковними канонами. Купець Мауро Белліанді заскаржив до суду названого списнопа за те, що той назвав його і його дружину публічно неморальною парою гіршій, бо вони не захотіли покірності у церкві. Белліанді признав, що він — партійний комуніст і атеїст. Папа на знак протесту проти втручання державного італійського суду в цю справу і проти згаданого судового процесу — відкликав урочисті, передбачені у зв'язку з 19-ми роковинами його перебування на Апостольському Престолі. Хоч теперішній уряд в Італії християнський — демократичний, проте Ватикан вважає, що уряд ужив замало свого авторитету, щоб не допустити до публічної судової розправи в цій справі та до засуду списнопа.

Корейські комуністи шантажують ЗДА й Німеччину схопленими подорожними

Панмунджон. — Північно-корейські комуністи поширили свою недавню вимогу, щоб у справі повороту подорожних, схоплених 16-го лютого разом із південно-корейським літаком, переговорів між південно-корейським урядом і північно-корейським комуністичним. Тепер корейські комуністи заявили, що доля всіх їх зосеред 24-ох подорожних, які хочуть повернутися до своїх країн, залежить від переговорів між корейськими комуністами з одного боку, та західно-німецьким і американським урядами з другого. Тому, що Західна Німеччина, ЗДА й Південна Корея не визнають Північної Кореї, як окремої держави з її комуністичним урядом, то вони й не хочуть переговорювати з ними в будівлі справі.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

- Для відзначення 40-ліття Української Суверенної Держави, Управу Наукового Товариства ім. Шевченка у ЗДА влаштує ряд доповідей, зв'язаних з відбудовою нашої держави. Перша доповідь проф. д-ра М. Стахова на тему "Основні конституції Української Народної Республіки" відбудеться в суботу, 15 березня 1958 р. в залі 5-ти по півдні в залі НТШ, 302-304 Захід 13 вул. в Нью Йорку.
- Олександр Процюк, адвокат у Саскатуні (Саскачеван, Канада), заявив, що він знову буде старатися про ліберальну номінацію в саскатунській федеральній округі. Процюк був ліберальним кандидатом у минулому виборі. Послом з цієї округи вийшов кандидат партії ОССФ.
- Загальні Збори Українського Католицького Академічного Об'єднання "Обнона" у ЗДА відбулися в суботу 22 лютого ц. р. у Філадельфії. Після звітів устаточної Управи, очолюваної д-ром Василем Ленциком, головною новою Управою обрано д-ра Василя Ісача. На зборах вирішено змінити назву Об'єднання на Федерацию Українських Католицьких Інтелектуалів "Обнона".
- Десятирічний Загальний З'їзд Українського Центрального Допомогового Об'єднання в Австрії (УЦДОА) відбувся в Зальцбургу дня 25 січня ц. р. У з'їзді взяли участь 34 делегати із 23 округів, які обрали нову Управу УЦДОА під проводом о. Івана Дашковського.
- Літературний вечір присвячений творчості письменника Романа Заводянич відбувся в неділю, дня 16 лютого у Клівленді. Вечір влаштувала Старша Пластова Станція в залі новоозакупленого П'ятого Дому Поруч з тим відбулася виставка творів письменника та журналіста, в яких він співпрацював — організована керівництвом Пластового Музею гнізда УП Новоачок.

МОСКВА ПРОПОНУЄ КОНФЕРЕНЦІЮ „НА ВЕРШИНАХ” У ЧЕРВНІ Ц. Р.

ЗДА НЕ ХОЧУТЬ СУТО. ФОРМАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ МІНІСТРІВ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Вашингтон. — Хоч офіційно не подано змісту підготовленої розмови, яка в минулий понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати. Конкретно, Совєти відразу виключають з-під наради німецьку проблему, яка, мовляв, є справою „передусім самих німців, двох існуючих німецьких держав”. Як учасники нової конференції на „вершинах”, Совєти пропонують понеділок 3 березня ц. р. відбулася у Білому Домі між президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом з одного боку та постійним амбасадором Меншиковим з другого, проте за часописними інформаціями — Президент і державний секретар повідомили цілком одверто совєтського репрезентанта, що вони не погодяться на нову конференцію „на вершинах” без попередньої гарантії, що ця конференція скінчиться якимсь позитивним успіхом. За твердженням Джеймса Рестона з „Н. П. Таймс-у”, американські державні чинники „глибоко розчаровані” останніми совєтськими пропозиціями, дармащо на перший погляд ті пропозиції виглядають, наче „концепція” для Заходу. Англійська агенція Ройтера оприлюднила 3-го березня ц. р. текст ноти совєтського міністра закордонних справ Андрія Громика до французького міністра закордонних справ Християна Піно з минулої п'ятниці. Майже ідентичний текст, з модифікацією уступу, що стосується справи Альжиру, передано в минулу п'ятницю в Москві також цілому рядові інших амбасадорів. У тій своїй ноті Москва домагастися, щоб конференція міністрів закордонних справ відбулася в квітні ц. р. у Женеві „паралельно до переговорів, ведених дипломатичним шляхом”, але, щоб рання згорі погодитися на скликання на червень ц. р. до Женеві конференцію голів урядів. Далі совєтська нота підтримує давніше становище Совєтів, що кожний з учасників конференції „на вершинах” матиме право „вста” щодо справ, які мали б стати предметом спільного розгляду. Таким чином Совєти викликають з-під обмірковування конференцією „на вершинах” всіх справ, що їх вони, Совєти, не хочуть затаркувати

